

Dosarul nr.2r-320/19

Prima instanță: Judecătoria Strășeni, sediul Călărași, judecător: S. Țurcan

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău, judecători: I. Muruianu, Iu. Cotruță, N. Budăi

DECIZIE

05 iunie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Dumitru Mardariu
Svetlana Filincova

examinând recursul declarat de Nina Ghemu,
în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată a Nataliei Boldurescu
către Nina Ghemu cu privire la încasarea datoriei,
împotriva încheierii din 21 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a
fost respinsă cererea de repunere în termenul apelului și restituită cererea de apel a
Ninei Ghemu depusă împotriva hotărârii din 15 noiembrie 2018 a Judecătoriei
Strășeni, sediul Călărași,

constată:

La 05.06.2018, Natalia Boldurescu a depus cerere de chemare în judecată
către Nina Ghemu cu privire la încasarea datoriei, prin care a solicitat încasarea
datoriei, a dobânzii de întârziere și compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 15 noiembrie 2018 a Judecătoriei Strășeni, sediul Călărași,
acțiunea a fost admisă parțial.

La 21.02.2019, Nina Ghemu a depus apel împotriva hotărârii primei instanțe,
prin care a solicitat repunerea în termenul de declarare a apelului, scutirea parțială
de la plata taxei de stat, admiterea cererii de apel și casarea hotărârii din 15
noiembrie 2018 a Judecătoriei Strășeni, sediul Călărași.

În motivarea cererii cu privire la repunerea în termenul legal de declarare a
apelului a indicat că nu a fost prezentă la pronunțarea dispozitivului hotărârii, iar
hotărârea integrală a fost recepționată de ea, la 17.02.2019.

Prin încheierea din 21 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău, a fost respinsă
cererea Ninei Ghemu cu privire la repunerea în termenul legal a apelului declarat
împotriva hotărârii din 15 noiembrie 2018 a Judecătoriei Strășeni, sediul Călărași
și s-a restituit ca depus în afara termenului legal apelul acesteia.

La 05.04.2019, Nina Ghemu a declarat recurs împotriva încheierii instanței de
apel din 21 martie 2019.

În motivarea recursului a indicat că încheierea instanței de apel este ilegală și
face imposibilă desfășurarea de mai departe a procesului.

Astfel, a solicitat admiterea recursului, casarea încheierii instanței de apel cu remiterea cauzei la rejudecare în Curtea de Apel Chișinău.

Verificând prin prisma art. 425 Cod de procedură civilă, instanța de recurs constată că recursul declarat împotriva încheierii instanței de apel din 21 martie 2019, este depus în termen.

Examinând materialele dosarului în raport cu criticile invocate în recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ consideră recursul neîntemeiat și pasibil de a fi respins din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 427 lit. a) Cod de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să-l respingă și să mențină încheierea.

Potrivit materialelor cauzei, prin încheierea din 21 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău, a fost respinsă cererea Ninei Ghemu privind repunerea în termenul de declarare a apelului și s-a restituit apelul acesteia declarat împotriva hotărârii din 15 noiembrie 2018 a Judecătoria Strășeni, sediul Călărași, pe motiv că apelanta-recurentă a omis neîntemeiat termenul legal de depunere a cererii de apel.

În conformitate cu art. 362 alin. (1) Cod de procedură civilă, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel.

Din conținutul normei de drept citate se deduce expres că, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, la caz, de la 15 noiembrie 2018, fără a fi permise oricare interpretări în acest sens.

Prevederile art. 110 Cod de procedură civilă stabilesc că, termenul de procedură este intervalul, stabilit de lege sau de judecată (judecător), în interiorul căruia instanța (judecătorul), participanții la proces și alte persoane legate de activitatea instanței trebuie să îndeplinească anumite acte de procedură ori să încheie un ansamblu de acte.

Verificând legalitatea încheierii contestate cu recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, instanța de apel, la emiterea încheierii, a determinat corect circumstanțele cauzei și a aplicat just normele de drept procedural. Concluzia instanței de apel despre respingerea cererii de repunere în termen a apelului și restituirea cererii de apel ca fiind depusă cu omiterea termenului de declarare a apelului este una corectă și întemeiată.

Astfel, Colegiul atestă că hotărârea primei instanțe fiind pronunțată la 15 noiembrie 2018, termenul de 30 de zile pentru depunerea cererii de apel a început a curge la 16 noiembrie 2018 și a expirat la 17 decembrie 2018, deci, ziua de 17 decembrie 2018 a fost ziua-limită în care apelanta-recurentă urma să depună cererea de apel.

În speță, însă aceasta a depus-o la 21 februarie 2019, adică cu întârziere de aproximativ 3 luni, invocând că nu a fost prezentă în ședința de judecată în care a fost pronunțată hotărârea, iar hotărârea integrală a fost recepționată de către ea abia la 17 februarie 2019.

În conformitate cu art. 362 alin. (4) Cod de procedură civilă, repunerea în termenul de apel se face de către instanța de apel în cazurile și în ordinea prevăzute de art.116.

În conformitate cu art. 116 Cod de procedură civilă, persoanele care, din motive întemeiate, au omis termenul de îndeplinire a unui act de procedură pot fi repuse în termen de către instanță. Cererea de repunere în termen se depune la instanța judecătorească care efectuează actul de procedură și se examinează în ședință de judecată.

Prin urmare, Colegiul reține că, instanța de apel corect a conchis că Nina Ghemu nu a prezentat nici o probă care să confirme omiterea motivată a termenului de declarare a apelului sau din care să rezulte imposibilitatea absolută a acesteia de a exercita acest drept, mai ales în condițiile în care a după cum denotă înscrisurile din dosar – procesul-verbal al ședinței de judecată (f. d. 42) apelanta-recurentă a fost prezentă în ședința de judecată.

Mai mult, din înscrisul dosarului (f. d. 45), rezultă că dânsa a primit copia dispozitivului hotărârii judecătorești, pronunțată la 15 noiembrie 2018, pentru care a semnat personal, ulterior fără a îndeplini oricare acțiuni în vederea exercitării dreptului de declarare a apelului.

În condițiile arătate, instanța de recurs constată ca neîntemeiate argumentele recursului, precum că se consideră inadmisibile probele obținute cu încălcarea legii, or, recipisa de înmânare a dispozitivului hotărârii din 15 noiembrie 2018 ar fi un act defectuos, acest argument fiind combătut și prin informația conținută pe discul prezent la dosar, prin care a fost înregistrată desfășurarea ședinței de judecată, și care confirmă prezența acesteia în ședința de judecată din 15.11.2018.

În același timp, instanța de recurs reține că apelanta-recurentă nu a prezentat alte dovezi justificative, care să confirme că dânsa întemeiat a omis termenul legal de declarare a apelului.

În conformitate cu art. 56 alin. (3) Codul de procedură civilă, participanții la proces sunt obligați să se folosească cu bună-credință de drepturile lor procedurale. În cazul abuzului de aceste drepturi sau al nerespectării obligațiilor procedurale, se aplică sancțiunile prevăzute de legislația procedurală civilă.

Sub acest aspect, Colegiul reține ca întemeiate argumentele instanței de apel, precum că apelanta-recurentă este ținută să suporte consecințele nefavorabile, în situația în care aceasta urma să manifeste diligență și să declare apelul împotriva hotărârii judecătorești din 15.11.2018, în interiorul termenului legal de declarare a apelului.

De asemenea, Colegiul relevă că, o astfel de concluzie este compatibilă cu respectarea garanțiilor unui proces echitabil, în sensul articolului 6 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, având în vedere faptul că prelungirea arbitrală și nejustificată a termenului pentru exercitarea dreptului la recurs/apel ar împiedica rămânerea irevocabilă, ca urmare a expirării termenului de atac, a deciziei judecătorești emise în instanță, astfel aducând o atingere directă principiului securității raporturilor juridice.

Unul din aspectele fundamentale ale preeminenței dreptului este principiul securității raporturilor juridice, care cere, printre altele, ca atunci când instanțele judecătorești dau o apreciere finală unei chestiuni, constatarea lor să nu mai poată fi pusă în discuție.

Astfel, în cauza Popov vs. Moldova din 06 decembrie 2005, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a constatat că, prin neprezentarea motivelor

pentru repunerea în termenul de prescripție pentru efectuarea unui act procedural, instanțele naționale au încălcat dreptul la un proces echitabil, (circumstanțe similare invocate și în hotărârea *Melnic vs. Moldova*, nr. 6923/03, 14 noiembrie 2006).

Față de cele ce preced și având în vedere faptul că cele formulate în recurs nu constituie temei de casare a încheierii recurate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul urmează a fi respins, cu menținerea încheierii din 21 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău.

Ținând cont de cele expuse și în temeiul art. 427 lit. a) din Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de către de Nina Ghemu.

Se menține încheierea din 21 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău, în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată a Nataliei Boldurescu către Nina Ghemu cu privire la încasarea datoriei.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Dumitru Mardari

Svetlana Filincova